

عنوان مقاله:

بررسی رابطه حضور زنان در فضاهای عمومی شهر و امنیت محیط، با تاکید بر پایداری

محل انتشار:

اولین همایش ملی شهرسازی و معماری در گذر زمان (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

حسین مدی - دکترای معماری، عضو هیئت علمی گروه معماری منظر، دانشگاه بین المللی امام خمینی، قزوین

شقایق روشن - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری منظر، دانشگاه بین المللی امام خمینی، قزوین

خلاصه مقاله:

شهر به عنوان یکی از فراگیرترین پدیده های اجتماعی عصر حاضر است که در بستر تحولات زیادی در طول زمان قرار گرفته است. امروزه مقوله پایداری به عنوان پاسخی در مقابل بحران های ایجاد شده در شهرها در تمامی ابعاد اجتماع مد نظر است. با در نظر گرفتن بعد اجتماعی پایداری، یکی از مهمترین مفاهیم متاثر از آن، عدالت محوری است. این رویکرد تمامی سطوح اجتماعات انسانی را در بر می گیرد که از آن جمله می توان به حضور تمام انسان ها در فضا اشاره کرد. بدین معنی که شهر عرصه ای اجتماعی است و فضاهای عمومی در شهرها و محلات با هدف تقویت مراودات اجتماعی شکل می گیرند. این فضاها و محلات، زمانی به هدف غایی خود نایل می شوند که در آن ها به گروه های مختلف اجتماعی توجه شود. بر این اساس، حضور زنان در فضاهای عمومی شهری، به اندازه مردان، یکی از مهم ترین شاخص های عدالت محوری به منظور نیل به پایداری این فضاها و محلات شهری است. این نگرش به شهر، شاید دیدگاهی کمیاب، اما بنیادین است که نیاز به مطالعات همه جانبه دارد. از طرفی حضور زنان در فضاهای عمومی شهر، منوط به وجود حس امنیت در میان این قشر است؛ امنیتی که وابسته به ویژگی های شخصیتی و ادراک زنان از فضاست؛ چراکه زنان و مردان فضاهای شهری را به صورت متفاوتی تجربه می کنند. به نظر می رسد با توجه به ویژگی های روانشناختی زنان، رابطه معناداری میان امنیت فضاهای عمومی و حضور زنان در این فضاها وجود دارد. روش این پژوهش توصیفی-تحلیلی و جمع آوری اطلاعات، کتابخانه ای است. نهایتا نتیجه می گیریم که با حضور مداوم زنان در فضاهای عمومی و محلات، علاوه بر ارتقای سطح هویت زنان در اجتماع، می توان به اهداف عدالت محوری و پایداری در فضاهای عمومی و محلات شهری، نیز دست یافت.

کلمات کلیدی:

زن، پایداری، فضای شهری، امنیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/232085>

